

KERK & leven

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

15

2021

WEEKKRANT

14 APRIL

JAARGANG 82

EDITIE 4330

SINT-FRANCISCUS
SINT-ANTONIUS
DON BOSCO

Palmzondag in de Sint-Antoniusgemeenschap

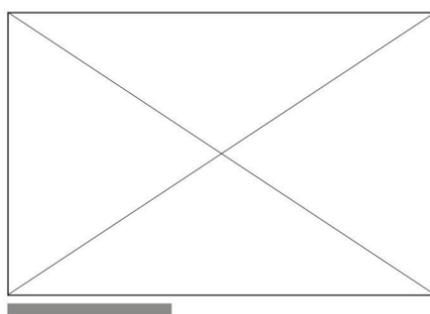
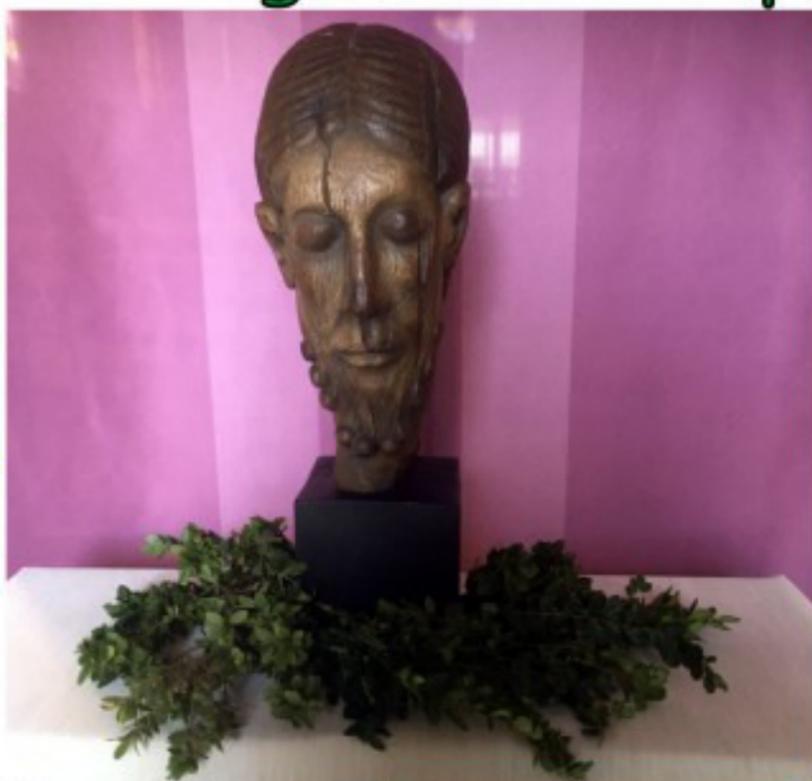
Een palmtak bevestigen aan het kruis of elders:
een klein gebaar met een diepe zin.

Kleine, groene takken,
zij horen erbij op Palmzondag.
Ze vertellen op hun eigen wijze
het verhaal van die dag.
Ze verwijzen naar Jezus
die dienstbaar werd tot in de dood...

God
Gij die uit dorre winter en harde grond
het groen van de lente laat opschieten
zegen allen die de palm
een plaats geven
aan het kruis
in hun huis
in hun werkkamer
op de weg die ze gaan
en niet in het minst in hun eigen leven.
Zegen allen die geloven
in dit teken van vrede
uitnodiging en uitdaging
om de weg met Jezus te gaan.
Amen.

Colofon

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT

Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.trevipus.be

DIENST PAROCHEBLADEN

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Studiecencentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom

Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN

Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON

DON BOSCO
Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON

SINT-FRANCISCUS
Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbeek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO

Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN

DON BOSCO
Jef Wauters
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS

Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS

Parochiesecretariaat
Tienssteenweg 190,
3001 Heverlee
tel. 016 25 04 59 of 0492 319215
Open van 09.30 u. - 11.30 u. op: dinsdag,
donderdag en vrijdag.

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Omwille van de Coronamaatregelen kunnen we tot nader beslissing geen vieringen aanbieden. Van zodra de vieringen terug plaatsmogen vinden zullen wij jullie verwittigen via de mail en de valve aan de kerk.

Wel zullen wij iedere zondag een bezinning blijven maken en verspreiden. Ken je iemand die ook een bezinning wil ontvangen dan kan je altijd hun mailadres achterlaten

bij Lieven.Dries@telenet.be.

SINT-ANTONIUS

Geen vieringen wegens de strengere coronamaatregelen. Wel bezinningsblaadjes en bezinningsteksten op de website.

DON BOSCO

De werkgroep liturgie bezorgt de teksten van de voorziene vieringen, die nu wegvallen, aan de parochianen. Op de website www.adem-

tocht.be zijn de teksten ook terug te vinden.

Zondag 18 april 2021

Derde Paaszondag – Lieve Neukermans en Majo Werrebrouck

Zondag 02 mei 2021

Vijfde Paaszondag – Hermien Den Tandt

Zondag 09 mei 2021

Zesde Paaszondag – ACV Puls viering op TV

DE GRAANKORREL EN DE MIER

Een graankorrel, die na de oogst op het veld was blijven liggen, wachtte op regen, zodat hij zich kon laten wegzinken in de aarde.

Toen kwam er een mier. Ze zag de graankorrel, sjoerde hem op haar rug en begon moeizaam de lange weg naar haar nest. De graankorrel drukte op haar kleine, taaië lijf en leek steeds zwaarder te worden.

“Waarom sjouw je zo? Waarom leg je me niet neer?” vroeg de graankorrel.

De mier hijgde: “Als ik je niet meeneem, hebben we geen eten voor de winter. Wij mieren zijn met zo velen en elk van ons moet zoveel mogelijk voedsel naar de voorraadkamer slepen.”

“Maar ik ben niet gemaakt om zomaar opgegeten te worden”, zei de graankorrel. “Ik ben een zaadje vol leven. Ik ben er om uit te groeien tot een grote plant.

Luister naar me, laten we samen een overeenkomst sluiten”.

De mier was blij dat ze even kon uitrusten. Ze legde de graankorrel neer en vroeg: “Wat is een overeenkomst?” De graankorrel zei: “Als je me hier op de akker laat liggen, in plaats van me mee te slepen naar je nest, dan zal ik je honderd graankorrels schenken voor je voorraadkamer.”

De mier dacht na. Honderd korrels in ruil voor één enkele?

Maar dat was een wonder! “Hoe ge-

beurt het dan?” vroeg ze.

“Dat is een geheim”, antwoordde de graankorrel, “dat is het geheim van het Leven. Graaf nu een klein kuiltje in de grond, begraaf me daarin en kom dan over een jaar terug.”

Er ging een jaar voorbij. De mier keerde terug. En de graankorrel had woord gehouden.

(Naar een verhaal van Leonardo da Vinci) uit Een parel voor elke dag, Averbode 2007, p. 107. C. Leterme

Verhaal uit de viering ‘Leven loslaten, leven vinden’ (Chris en Lieve)

Opstaan uit de dood is een werkwoord

1. Pasen 2021. Opstaan uit de dood. Is dat nog mogelijk?

Mensen sterven als vliegen aan het coronavirus covid-19. Oversterfte wereldwijd. Het lijkt wel Goede Vrijdag.

Toch zagen we het voorbije jaar **een ongeziene solidariteit. Mensen** beperken hun contacten, houden afstand, onderhouden de opgelegde maatregelen om op te staan uit deze dood.

Huidhonger, het missen van familie, vrienden, collega's, het gesloten blijven van horeca en cultuursector, het afscheid nemen in zeer beperkte kring. Mensen worden moe, kijken hoopvol uit naar het moment waarop zij honderduit mogen leven.

Wij mogen echter niet vergeten **dat opstaan uit de dood een werkwoord is, dat tijd en geduld vraagt.**

2. Na het opstaan uit deze covid-19 dood wacht ons een grotere uitdaging: opstaan uit de doodveroorzaakt door een **levensbedreigende klimaatverandering.**

Broederlijk Delen maakte er een documentaire over, “De 25%-revolutie”. Hierin presenteert **Kate Raworth**, een Britse ecologische econoom, haar donut-economie: een wereldhuishouding die niet de onbegrensde hebzucht, maar **de behoeften van de mens vervult binnen de planetaire begrenzingen.**

Hierin maken we kennis met nieuwe projecten die mens en aarde eerbiedigen. Een voorbeeld is Urban mining, het recupereren van grondstoffen zonder de aarde verder uit te putten. Al deze projecten maken ons duidelijk dat opstaan uit deze dood veroorzaakt door **klimaatveranderingen** werkwoord is

dat tijd en geduld vraagt.

3. Jezus laat zich aan de Emmaüsgangers kennen in het breken van het brood, zijn praxis van delen. **Delen maakt leven mogelijk**, zo blijkt uit zijn leven. Delen, ook van economische, politieke en ideologische macht. Wie zo leeft staat op uit de dood, zo schrijven de vier evangelisten. Reeds 60 jaar vertaalt **Broederlijk Delen** dit delen naar de seculiere **maatschappij. Voor haar is het delen een hefboom voor de broodnodige systeemverandering. 25%** van de mensen volstaan om de samenleving te heroriënteren. **Doe jij ook mee?**

Opstaan uit de dood is immers een werkwoord, dat tijd en geduld vraagt.

Zalig Pasen 2021.

Jef Wauters

ma ‘racisme’ is actueler dan ooit, we moeten actief aan de slag gaan met de persoonlijke ervaringen en verhalen van jongeren en hun stem meenemen in het beleid.”

Stad zonder racisme

In de trailer van de film roepen de LOUD-jongeren op om in de pen te kruipen, tekenpotloden aan te scherpen, stembanden op te warmen en verhalen van jongeren en hun stem meenemen naar het beleid.

De stad Leuven wil in de toekomst bedrijven, scholen en jeugdbewegingen sensibiliseren en ondersteunen om racisme en discriminatie te bannen.

Uit de tekst van (hsb) in Het Nieuwsblad van 25 maart 2021

ACTIEDAG TEGEN RACISME

Actiedag in Leuven

Op 21 maart ging een actiedag tegen racisme door in Leuven en op andere plaatsen. Vanuit onze parochie was er een kleine delegatie aanwezig, met deze boodschap: in iedere man en iedere vrouw die niet dezelfde rechten krijgt, geen land, geen opleiding, geen huis, geen eten en drinken heeft, ontmoeten we God. e mens in nood rekent niet alleen op onze individuele gastvrijheid maar ook op een structureel georganiseerde gastvrijheid.

“Al wat je voor hén doet, heb je voor Mij gedaan. Al wat je hen onthoudt, heb je Mij onthouden”.

Chris en Lieve

Kortfilm tegen racisme

Leuven: Jongeren laten met kortfilm hun stem horen tegen racisme

De kortfilm werd gemaakt door een groep Leuvense jongeren van diverse achtergrond in het kader van het project LOUD, dat mee gefinancierd wordt door de Europese Commissie.

Leerlingen van het Heilig Hart Kessel-Lo namen deel aan een artistiek project van dans, tekst en film om de thema's racisme, discriminatie en polarisatie aan bod te brengen. Het resultaat werd een kleurrijke kortfilm met een sterke boodschap.

“Het is goed dat de Leuvense jongeren hun stem laten horen, dat ze uiting kunnen geven aan hun gevoelens en emoties”, zegt schepen van Jeugd Dirk Vansina. “Het the-

KALENDERBLAADJE

Wie doodmoe is van binnenkerkelijke ruzies en debatten kan verlangen naar een christen zoals Franciscus.

Die niet alleen preekt maar ook uitstraalt.

Die de liefde niet kwetst omwille van de waarheid, niet prat gaat op eigen orthodoxie maar ook niet bezeten is van een pedant progressivisme.

Die zich niet onophoudelijk opblaast in heilige toorn maar evenmin in beate tolerantie rond wiegelt op zijn al te soepele stengel.

Kortom: een gewone gelovige waarin de genade van de heilige Geest voelbaar is geworden.

N.G. Van Doornik

Geuren strelen

Geuren strelen mijn neus
Cocktail van nieuw leven
doet gelukzalig zweven.
Ieder plantje schiet
opgewekt uit de grond
reikt verlangend naar de zon
de wonderlijke warmtebron.

Zelfs de potige katten
leggen zich graag in de watten
speels tussen bloeiende takken
dollend in het groene gras.

Energie ontwaakt
uit een diepe winterslaap
Fauna en flora herleeft
als de lente streeft.
Dora Duerinckx

Bond zonder Naam heeft op dinsdag 23 maart de 750ste spreuk,

voor de maand april, bekendgemaakt. Meer dan 1.500 mensen dachten mee na over een bijzondere 750ste spreuk voor deze tijd van gedwongen afstand. Uiteindelijk viel de keuze op de spreuk: ‘Klein geluk is groot geluk.’ Volgens Bond zonder Naam een ode aan het bijna onzichtbare, het onooglijke, het zo vanzelfsprekende waaraan mensen soms voorbijlopen. Bond zonder Naam hield voor de gelegenheid ook een enquête naar de lievelingsspreuk aller tijden. Daarbij viel de keuze op: ‘Geef mensen een pluim en ze krijgen vleugels’, een spreuk uit 2003 die nog altijd ontzettend actueel is. Deze spreuk zegt: *Kijk naar wat mensen wel kunnen, wees oprecht kwistig met complimenten. En besef hoe weldadig het voelt om een pluim te krijgen...*

Phil Bosmans

Met de keuze van de spreuken wordt de mooie erfenis van pater **Phil Bosmans** in de kijker gezet. *Als student al liet Phil Bosmans briefjes met een prikkelende boodschap achter op de trein of in de bus. De oprichter van Bond zonder Naam (1958) hoopte zo dat hij hier of daar iemand zou inspireren. Later ging Bosmans verder met dat delen van gedachten in de vorm van maandelijks spreuken. Deze spreuken zijn nog altijd het hart van de werking van Bond zonder Naam. Ze willen inspireren en mensen laten stilstaan bij het leven dat we leiden. De spreuken willen doen nadenken, maar ook doen bewegen. Als de spreuken nog maar een vonk betekenen richting meer medemenselijkheid, zijn ze al geslaagd, zei Bosmans daar zelf over.*

WITTE DONDERDAG 1 april 2021 - Sint-Antonius

Het is een bevreemdend feest dat we vandaag herdenken. Een feest van dood en pijn als kostprijs voor bevrijding en uitzicht. Er is stilte na de hosanna's van Palmzondag. We voelen hoe het enthousiasme van het volk langzaam uitdooft... Zoals de klokken die straks verstommen en drie dagen lang zwijgen.

We vieren vanavond eigenlijk al een Paasfeest; het Joodse 'Paasfeest', Pesach. Tweeduizend jaar geleden vierden Jezus en zijn leerlingen zoals elk jaar dat feest van de ongedesemde broden van de uittocht van het Joodse volk uit Egypte. Het werd meteen ook zijn laatste avondmaal met hen.

Die laatste mysterieuze avond van Jezus. Wijnrood gekleurd. Gekruidd met de bitterheid van het verraad. En tegelijk zo mooi en teder door zijn woorden en tekens. Die laatste mysterieuze avond van Jezus, was in de Joodse traditie al eeuwenlang een avond van herinneringen. Een mengeling van vreugde en pijn, van bevrijding uit Egypte en het vooruitzicht van de woestijn. Een Joodse avond die rood kleurt door het bloed van het lam en de bekeraars van de verlossing. Jezus had dit feest al vele, vele jaren gevierd. Maar nu gaf Hij er een heel andere wending en betekenis aan. Een heel bijzondere avond, die weken en maanden later de kracht van een levenstestament kreeg. De oude Joodse symbolen van ongedesemde broden, de bekeraars van de bittere kruiden werden transparant. En doorheen die tradities werd Gods liefde op een heel bijzondere manier zichtbaar. Wij willen herhalen wat Hij toen deed: dankbaar gedenken. We brengen het verleden in het

heden en luisteren naar Gods boodschap doorheen het mysterie van deze Witte Donderdag.

Twaalf leerlingen rond de tafel, de laatste twaalf volgelingen in Jeruzalem. Veel angst en onrust en tegelijk ook verwachting en hoop. Laten we even stil worden bij onze eigen gevoelens. Stil worden om aan God te vragen of Hij ons wil optillen uit onze onmacht, uit onze angsten en kortzichtigheid. Stil worden bij het warme gevoel van zijn begrip en bij kansen van nieuw begin.

Het verhaal van de voetwassing

Het was kort voor het Pesachfeest. Jezus wist dat zijn tijd gekomen was en dat Hij uit de wereld terug zou keren naar de Vader. Hij had de mensen die hem in de wereld toebehoorden lief, en zijn liefde voor hen zou tot het uiterste gaan. Jezus en zijn leerlingen hielden een maaltijd. De duivel had intussen Judas, de zoon van Simon Iskariot, ertoe aangezet Jezus te verraden. Jezus die wist dat de Vader hem alle macht had gegeven, dat Hij van God was gekomen en weer naar God terug zou gaan, stond tijdens de maaltijd op. Hij legde zijn bovenkleed af, sloeg een linnen doek om en goot water in een waskom. Hij begon de voeten van zijn leerlingen te wassen en droogde ze af met de doek die Hij omgeslagen had. Toen Hij bij Simon Petrus kwam, zei die: "U wilt toch niet mijn voeten wassen, Heer?" Jezus antwoordde: "Wat ik doe, begrijp je nu nog niet, maar later zul je het wel begrijpen." "O nee" zei Petrus, "mijn voeten zult u niet wassen, nooit!" Maar toen Jezus zei: "Als ik ze niet mag wassen, kun je niet bij mij horen", antwoordde hij: "Heer, dan niet al-

leen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd!" Hierop zei Jezus: "Wie gebaad heeft, hoeft alleen nog zijn voeten te wassen, hij is helemaal rein. Jullie zijn dus rein - maar niet allemaal." Hij wist namelijk wie hem zou verraden, daarom zei Hij dat ze niet allemaal rein waren. Toen Hij hun voeten gewassen had, deed Hij zijn bovenkleed aan en ging weer naar zijn plaats. "Begrijpen jullie wat ik gedaan heb?" vroeg Hij. "Jullie zeggen altijd 'meester' en 'Heer' tegen mij, en terecht want dat ben ik ook. Als ik, jullie Heer en jullie meester, je voeten gewassen hebt, moet je ook elkaars voeten wassen. Ik heb een voorbeeld gegeven; wat ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen." Onder de maaltijd neemt Jezus het brood in zijn handen. Hij spreekt er de zegen over uit, breekt het en geeft het aan zijn leerlingen met de woorden: "Neem, dit is mijn Lichaam." Daarna neemt Hij de beker en zegt een dankgebed. Dan geeft Hij de beker aan zijn leerlingen. Ze drinken er allemaal uit. Jezus zegt: "Dit is mijn Bloed van het Verbond, dat vergoten wordt voor velen. Echt waar, Ik zeg jullie: Ik zal geen wijn meer drinken tot op de dag waarop Ik hem zal drinken in het rijk van God."

Ubi caritas et amor. Ubi Caritas, Deus ibi est. "Daar waar vriendschap is en liefde, daar is God." Van oudsher zingt men deze beurtzang tijdens de voetwassing op Witte Donderdag.

Het valt niet te verklaren wat er toen gebeurd is. Geen mens zal het ooit helemaal doorgronden. Maar telkens als wij de tekens oproepen en herhalen voelen we de tragiek en de immense diepgang van die dag. Het was geen ritueel dat voltrokken, geen sacrament dat ingesteld werd. Het was een dramatisch gebeuren, waarbij menselijke teleurstelling, angst en onbegrip naar buiten kwamen. Petrus, die Jezus' heengaan niet kon en wilde aangaan. Judas, die het niet langer opbracht in Jezus' radicale evangelie te geloven en koos voor de veilige oude orde.

Al zijn vrienden, geschrokken bij de voetwassing, van zijn woorden bij het breken van het brood en het ronddelen van de beker. Het zou tot na zijn dood duren, voordat ze de werkelijke draagwijdte van al deze tekens zouden begrijpen. Het was geen ritueel. Het waren alledaagse gebaren en doodgevoelen brood en eenvoudige beker, waar-

van Hij tot op goddelijke diepte, de ware zin en betekenis openbaarde: het brood - het ene Leven dat allen bij dood en leven met Hem delen, de beker - alles wat je beroert en heilig is. Alles je door God gegeven te doen. Al het zoet dat je smaken mag, al het zuur dat je proeven moet. Gods belofte en Gods wil, waar te maken in je leven. Brood en beker werden een testament: doe wat Ik heb gedaan. Het was geen bloedeloos ritueel, zijn woorden geen gemeenplaatsen. Het was een afscheid in vertrouwen, een vaarwel met grote toekomst: alles zal in God worden voltooid, allen in Hem vereeuwigd.

Het afscheid van Jezus.

In de loop der tijden onder leerstellige dogma's bedolven. Soms overwoerd door vrome devoties. Struikelblok geworden tussen de christenen. Vaak de inzet van een machtsstrijd. Dit afscheid van Jezus is vanaf het begin simpel maar intens herdacht en door de christenen gevierd. 'Zij kwamen samen in een of ander huis, ze braken het brood, dankten God en deelden alles samen.' Zo had het moeten blijven. Zo zou het weer moeten worden: weten en vieren dat wij met hem delen in het Ene gegeven Leven. Weten en vieren dat we geroepen zijn om te doen wat Hij heeft gedaan. Weten en vieren dat wij en alle leven ooit hoe dan ook zullen worden voltooid. Wij mensen samen met alle leven onderweg. Wij, mensen in de spits, wegwerkers, baanbrekers.

Nooit werd een testament zo trouw en zo lang in ere gehouden. En tot op vandaag is het een duidelijke opdracht voor ons hier aanwezig: opdat wij het minstens op onze beurt blijven doorvertellen aan onze kinderen en kleinkinderen. En dat wij blijven samenkomen in zijn naam. Alles is nu stil, het is wachten en bidden. Met Jezus de lijdensweg gaan. Niet vluchten, maar mee-gaan en waken... Wij hebben weet van wat er volgt. Wij hebben weet van het verraad, van de olijfhof en straks de kruisweg. Vanavond willen wij het uithouden bij hem en - in gedachten - bij elkaar in de rust van deze Witte Donderdagavond.

Jezus, één en al liefde en rechtvaardigheid was Hij.

Hij bleef rechtop, week niet, zonder geweld te gebruiken, want wat goed is moet zichzelf niet verdedigen. Straks wordt hij overgeleverd. Ook vandaag opnieuw in zoveel menselijke. Straks wordt hij opnieuw gekruisigd, op de zoveel kruisen in onze wereld. Het enige wat we kunnen doen is erbij blijven, niet wegllopen... waken en bidden...

Het verhaal van de nacht van Witte Donderdag

Nadat zij de lofzang gezongen hadden, ging Jezus met zijn leerlingen naar buiten. Het was intussen al laat en donker geworden. Zij liepen in de richting van de Olijfborg. Toen zij bij het landgoed Getsemani aankwamen zei Jezus: "Blijven jullie hier zitten terwijl Ik ginds ga bidden". Hij nam Petrus en twee andere leerlingen met zich mee. Nadat Hij een steenworp verder was gegaan, viel Hij plat ter aarde en bad: "Vader, als het mogelijk is, laat deze beker aan Mij voorbijgaan. Maar toch: niet zoals Ik wil, maar zoals Gij wilt, geschiede." Toen Hij naar zijn leerlingen terugging, vond Hij hen in slaap. Jezus vroeg Petrus: "Kun je dan niet één uur met Mij waken?" Hij verwijderde zich voor de tweede keer, en weer bad Hij: "Vader, als het mogelijk is, laat dan die beker Mij voorbijgaan. Maar uw wil geschiede!" Terug gekomen vond Hij zijn leerlingen weer in slaap. Hij liet hen nu verder met rust, ging heen en bad voor de derde keer met dezelfde woorden. Toen stond Hij op, liep naar zijn leerlingen en zei: "Slaap dan maar door en rust uit! Zie, nu is het uur gekomen waarop de Mensenzoon wordt overgeleverd: mijn verrader is nabij!". Hij was nog niet uitgesproken of daar kwam Judas, één van de twaalf, vergezeld van een grote bende. Hij ging recht op Jezus af en zei: "Gegroet Rabbi!" en hij kuste Hem. Maar Jezus zei tot hem: "Vriend verradt ge Mij met een kus?" Toen kwamen ze naar voren, grepen Jezus vast en maakten zich van Hem meester. Alle leerlingen lieten Hem in de steek en namen de vlucht. De bende voerde Jezus weg, de donkere nacht in.

Molenhuis Bérismenil

* De Planning van onze weekends van samenkomst

Er zijn weekends en dagen van samenkomsten in 2021 opgesteld. **Die planning gaat door onder voorbehoud van de evoluties corona maatregelen.** Meer informatie en inschrijven op onze website: www.moulindebellemeuse.be/activiteiten

Fietsweekend

Van vrijdag 7 mei, 18.00 u. tot zondag 9 mei, 16.00 u.

Ook dit jaar verzamelen we voor

ons fietsweekend voor sportieve fietsers en "pillendraaiers" op vrijdagavond vanaf 18 u. voor een bordje soep en een potje palaver. Zaterdag vertrekken we om 10 u. voor een tocht van ± 70 km, de picknick in de fietszakken. We fietsen op een gezapig tempo om te genieten van de omgeving. Zondag mikken we op een tocht van 40 km. Om 13 u. arriveren we terug in Het Molenhuis. Na het eten wassen we samen af en brengen de kamers op orde.

Knopkesweekend

Van vrijdag 7 mei, 18.00 u. tot zondag 9 mei, 16.00 u.

De Bonkelaar organiseert voor de 4de maal het Knopkesweekend, een tweedaagse die draait rond de goesting van het moment. Ben je een sociaal mens die graag nieuwe mensen leert kennen? Heb je kinderen die aan een gezonde dosis ravotten toe zijn? Aarzel niet en schrijf je in. Steunend op een basisrespect voor de groep, doet iedereen zijn deel en vooral zijn zin. Samen maken we er

iets onvergetelijks van.

Nog verdere geplande activiteiten: **Yoga en Afrikaanse dans**

Vrijdag 18 juni 2021 - 18 u. tot zondag 20 juni 2021 - 16 u.

Molenweekend zomer

Vrijdag 25 juni 2021 - 18 u. tot zondag 27 juni 2021 - 16 u.

Molenneerdaagse

Zaterdag 31 juli 2021 - 18 u. tot zondag 8 augustus 2021 - 16 u.

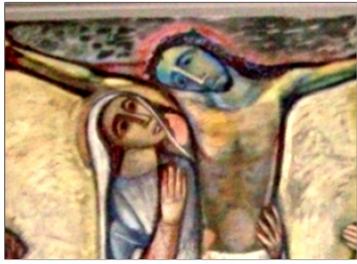
Adres van Het Molenhuis:

Moulin de Belle Meuse
Bérismenil, 5
6892 La Roche-en-Ardenne
084/44 45 17 (uitsluitend tijdens activiteiten)

Bankrekening vzw Moulin de Belle Meuse

BE57 7343 7723 5636 Kerselarenstraat 59, 3071 Erps-Kwerps
www.moulindebellemeuse.be
contact@moulindebellemeuse.be

Goede Vrijdag 2021 - Sint-Antonius

Toen zij hoorde dat de doodstraf was uitgesproken kon niemand haar nog tegenhouden. Zij vluchtte de straat op: radeloos, tussen een krioelende massa pelgrims, huilend, tussen een menigte in opgewonden kermisstemming. Zij liep haastig en schichtig, baande zich een weg doorheen een traag slenterende massa. Zij ontdekte plots een rode bloedvlek op de weg, op de weg naar Golgotha. Zij liep als een wilde furie, duwde de mensen opzij, en stond plots op de open plek, even buiten de stadspoort. Mensen stonden in groepjes toe te zien. Ze hoorde nog enkele doffe slagen van de hamer, en toen vielen alle gesprekken stil. Iedereen keek toe hoe het eerste kruis werd opgericht met een van pijn verkrampde Jezus erop vastgenageld. Maria bleef maar toekijken, zocht met haar ogen naar de trekken van zijn gezicht, ze zocht naar zijn ogen. Dat was haar afscheid, als streelde zij een laatste maal zijn aangezicht. Een pover afscheid, midden een menigte die onverschillig en cynisch toekeek. Zij keek naar de hemel die haar zo duister werd. Zij keek naar de aarde die zo vijandig leek. Tussen haar wanhoop en haar angst keek zij in zijn ogen, in zijn blik, als altijd een blik vol vrede. Hij had haar zo dikwijls verteld dat mensen niet mogen terugslaan, niet mochten haten. Nu wist zij: dat was niet 'zomaar' een boodschap. Hij was die boodschap. En zij fluisterde zijn naam: "Jezus", als een gebed, als een nieuw gebed om vrede, om kracht tot vergeving. *Manu Verhulst*

Hij is door de mensen veracht en verstoten, man van smarten door zijn lijden getekend. Ze hebben Hem mishandeld en Hij droeg het gelaten, Hij uitte nauwelijks een klacht. Hij werd uit het land der levenden gestoten, als een goddeloze weg-gewerkt. Hij die geen onrecht verdroeg en geen leugen spreken kon. Het kwaad van de wereld heeft Hem gebroken, de misdaad heeft Hem gedood. Met alle zonden op zijn schouders is Hij gestorven. Door de mensen veracht, door ons verstoten, heeft Hij gedaan wat van Hem gevraagd werd, heeft Hij de wil van God volbracht. Aldus sprak de profeet Jesaja.

Het lijdensverhaal van Jezus, de Christus, naar Johannes

Jezus verliet de stad en ging, zijn gewoonte getrouw, naar de Berg van de Olijven en zijn leerlingen volgden Hem daarheen. Toen Hij bij de plaats gekomen was, sprak Hij tot hen: "Bid, dat je niet bezwijkt in de beproeving". Toen ging Hij van hen weg, een steenworp ongeveer, viel op zijn knieën, en zei: "Vader, mocht het uw wil zijn, neem dan deze beker van Mij weg - maar niet mijn wil geschiede, maar uw wil". Een engel uit de hemel verscheen om Hem te sterken. Hij raakte in doodsangst en bad nog wanhopi-

ger. Hij stond op uit zijn gebed. Hij ging naar zijn leerlingen en vond hen in slaap. Hij zei tot hen: "Waarom slapen jullie? Sta op en bid dat je niet bezwijkt in de beproeving".

Ontgoocheling. Je voelt je bedrogen. Je dacht dat je op je vrienden kon rekenen, maar je staat er alleen voor. "Konden jullie dan niet één uur met Mij wakker blijven?", vroeg Jezus. Slechts één uur meevolen... Waar was je toen ik hongerig, dorstig of naakt was, ziek of gans alleen?

Terwijl Hij nog sprak, kwam een menigte op Hem af, en Judas, één van de twaalf, ging voorop. Hij liep op Jezus toe en wilde Hem omhelzen. Maar Jezus sprak tot hem: "Judas, verraad jij de Mensenzoon met een kus?"

Liefde en haat liggen dicht bijeen, zegt men. De ontgoocheling in een vriend of vriendin kan keihard aankomen. Conflicten tussen ouders en kinderen zijn misschien daarom juist zo pijnlijk.

Allen die om Hem heen waren, zagen wat er gebeuren ging. Zij zeiden: "Heer, zullen wij toeslaan met onze zwaarden?" en één van hen sloeg naar de knecht van de hogepriester en hieuw hem zijn rechteroor af. Maar Jezus kwam tussenbeide en zei: "Tot hier, niet verder." En Hij raakte zijn oor aan en genas hem.

Je wordt kwaad, gewelddadig zelfs, "t Is toch maar normaal zeker als ze je zo behandelen?" En als je diegene die jou heeft gekwetst, niet kunt raken dan moeten mensen uit je directe omgeving het maar ontgelden. Wapens zijn er genoeg: een scherpe tong, een achterbakse streek of een veeg uit de pan... Jezus ziet het anders. Zelfs in deze omstandigheden geneest Hij nog zijn vijanden.

Toen sprak Jezus tot hen, die naar Hem toegekomen waren, de hogepriesters, de oversten van de tempelwacht, de ouderlingen: "Als tegen een rover zijn jullie er op uitgetrokken met zwaarden en stokken. Toen Ik dag in dag uit met jullie in de tempel was, heb je geen hand naar Mij uitgestoken. Maar nu is het jullie uur, en het uur van de duisternis." Met z'n allen overmeesterden zij Hem, voerden Hem af, en brachten Hem in het huis van de hogepriester. Petrus volgde Hem, op grote afstand.

Zoveel verborgen leed en verdriet in onze wereld. In het openbaar steekt men vaak geen vinger naar je uit. Maar als je kwetsbaar en weerloos bent, proberen ze je te overmeesteren.

Pilatus riep de hogepriesters, de overheden en het volk bijeen, en zei tot hen: "Jullie hebben deze mens bij mij gebracht als iemand die het volk opruiet. Dus heb ik hem, in jullie bijzijn, ondervraagd. Maar ik heb in deze mens niets kunnen vinden waarop die beschuldigingen zouden slaan en Herodes ook niet, want die heeft Hem naar ons teruggestuurd. Dus: door deze mens is niets gedaan waarop de doodstraf staat. Daarom zal ik Hem laten geselen en dan vrijlaten." Toen schreeuwden ze: "Weg met Hem, laat ons Barabbas vrij".

Die zat in de gevangenis, wegens oproer in de stad en wegens moord. Opnieuw riep Pilatus hun toe dat hij Jezus vrij wilde laten. Maar zij riepen daartegenin: "Kruisig, kruisig Hem." Voor de derde keer zei hij tegen hen: "Maar wat heeft Hij dan voor kwaad gedaan? Ik heb niets in Hem gevonden waar de doodstraf op staat. Dus ik zal Hem laten geselen en dan vrijlaten." Maar met hard schreeuwen bleven zij eisen dat Hij gekruisigd zou worden. De hetze won het pleit. Pilatus besloot, dat wat zij eisten, gebeuren zou. De man die in de gevangenis zat wegens oproer en moord, liet hij vrij, zoals zij geëist hadden. Maar Jezus leverde hij over aan hun wil.

In welke wereld leven wij als de schuldigen worden vrijgesproken en de onschuldigen veroordeeld? Als de hetze het wint van het gezond verstand, als de massa zich laat misleiden en slogans schreeuwt, met vooroordelen instemt en discriminatie toelaat?

Ook toen ging het zoals het altijd gaat wanneer mensen menen het recht te hebben een ander te vernederen: marteling en bespotting zijn aantrekkelijke werktuigen. Als een mens een ander in zijn macht heeft wil hij hem zo klein mogelijk maken. Aan dit afschuwelijk lot ontkomt ook Jezus niet.

Daar staat Hij: alleen, bebloed, met een stekelige doornenkroon. Maar Hij staat er ongebroken: grootheid en kracht blijft Hij uitstralen. Koning is en blijft Hij. En Pilatus voelt het.

Zij voerden Hem weg. En zij grepen iemand, Simon van Cyrene die van de akker kwam, en zij legden het kruis op hem. Een menigte mensen liep met Hem mee, veel vrouwen, die Hem beweedden met groot misbaar.

En dan zijn er altijd ook de omstaanders. Sommigen worden tegen wil en dank in het drama meegesleurd. Het zijn de pechvogels die toevallig van de akker komen. Anderen staan huilend langs de weg. Jezus vindt dat zij allebei te beklagen zijn. Gelukkig, ze zijn er: de mensen met mededogen, de mensen die je niet in de kou laten staan, mensen met een ruim hart. Gelukkig, ze zijn er: de mensen die kijken met menselijke ogen, die begrip tonen, de mensen die je het medeleven van God laten ervaren.

Jezus, Gij staat stil bij het verdriet van anderen. Gij hebt woorden en gebaren van troost voor barmhartige tranen. Daardoor spreekt Gij ook tot ons: ween over uw eigen tekort, maar vrees niet want Ik ben bij u. Troost ook anderen, zo leert Gij ons, dan blijkt het eigen verdriet makkelijker te dragen.

Nog twee andere misdadigers werden weggevoerd, om samen met Hem te worden gedood. En toen zij gekomen waren bij de plaats die Schedel heet, kruisigden zij hen daar; de ene rechts, de andere links van Hem. Eén van hen hoonde Hem: "Jij bent toch de Messias? Red dan jezelf en ons." Maar de andere ging tegen hem in, verontwaardigd, en zei: "Jij vrees zelfs God niet, terwijl je toch net als Hij veroordeeld bent? En wij terecht, wij krijgen ons verdiende loon. Maar Hij heeft geen kwaad gedaan." Toen zei hij: "Jezus, denk aan mij als je in je Koninkrijk gekomen bent." En

Jezus sprak tot hem: "Vandaag nog, zeg Ik je, vandaag nog, zal jij met Mij in het paradijs zijn."

Voor wie zijn eigen fouten inziet en ze durft bekennen is er nog perspectief, vandaag nog. In dat duistere moment van veroordeling, op het moment dat je je verdiende loon krijgt, is het nog niet te laat.

Zij verdeelden zijn kleren en lootten erom. Het volk stond daar, en moest het aanzien. Maar de overheden stonden te lachen, en zeiden: "Anderen heeft Hij gered, nu moet Hij zichzelf maar eens redden, als Hij de Messias is, de uitverkorene van God." Ook kwamen de soldaten op Hem toe, gaven Hem zure wijn te drinken en hoonden Hem en zeiden: "Als Jij de koning van de Joden bent, red dan jezelf." Boven zijn hoofd was geschreven: 'Dit is de koning der Joden'.

Alleen wie zijn leven verliest, kan het redden en wie het wil redden, die zal het verliezen. Het is de centrale waarheid van de Blijde Boodschap.

Het was middag, het zesde uur ongeveer na zonsopgang. Duisternis viel over heel de aarde. Dit duurde tot aan het negende uur. De zon werd verduisterd. Het voorhangsel in de tempel scheurde middendoor. En Jezus riep met luide stem: "Vader, in uw handen bevel Ik mijn geest." En, dit roepende, gaf Hij de geest.

Het kruis, voor ons, christenen, is dat hét symbool van Jezus' liefdevoor-de-mens tot het uiterste. Het is het symbool dat ons ook leert te geloven in het leven dat sterker is dan alle dood. Want het kruis is nooit het einde, niet voor Jezus, niet voor ons.

Bezinning

Neerleggen met zachte doeken met tedere handen langzaam, voorzichtig ter rust leggen op de plaats waar niet 'ons' leven verder gaat

neerleggen, opbergen, bewaren om te koesteren die mens, die herinnering, die liefde die ons leven gaf

uit handen geven aan een ruimte die niet meer de onze is achterlaten

...laten...

ooit zal de mens uit dit lichaam in ons verrijzen *Ida Guetens*

Slotgebed

Jezus, in het nieuwstenen graf van een vriend wordt Gij bijgezet. Drie nachten zult Gij zwijgen achter de gesloten muur, achter de ruisende bomen. Drie dagen lang zullen uw vijanden gelijk hebben en uw vrienden treuren en twijfelen. Dan staat Gij recht in de ochtend van de verrijzenis, in de morgen van een nieuwe tijd. Zie, zegt Gij, Ik leef en gij zult leven. Wij geloven U, Jezus, wij geloven in U. Gij zijt het Leven. Amen. *Anton Van Wilderode*

Gebed om zegen

Heer, wij bidden U: laat uw zegen neerdalen over uw volk dat, in de hoop op zijn verrijzenis, de dood van uw Zoon heeft herdacht. Schenk het vergeving en bied het vertroosting. Laat het geloof groeien en de verlossing voor altijd bevestigd worden. Door Christus onze Heer. Amen.

Slotbezinning

Dat Hij in de steek gelaten werd door zijn beste vrienden, woog zwaarder dan het kruis. Hij vroeg niet dat ze voor Hem zouden vechten. Maar wat Veronica deed, wat die onbekende vrouwen deden, dat hadden zijn vrienden ook kunnen doen: Hem terzijde staan, en mee de weg gaan tot de laatste halte. Dat hij verkocht werd door een vriend, geschat op dertig zilverlingen... Die pijn was groter dan de pijn die door zijn wonden sneed. "Judas zal zich nog wel bedenken" dacht Hij, "Die komt nog wel om de kruisbalk van mijn schouders te nemen, om alles weer goed te maken."

Maar Judas kwam niet terug. Hij ging een andere weg. Een mens doet immers met zijn leven wat ie wil. En God bleef zitten met zijn vergeving.

Als inkeer achterwege blijft en schuld verstikt tot wanhoop, is zelfs een gekruisigde Christus niet in staat om een mens te behoeden voor zijn eigen ondergang. *Manu Verhulst*

